त । तल सन्यचितः कामः पुलपौलप्रवर्द्धनः । कामदेव-स्त्रयोद्यां प्जनीयो यचाविषि"। इति चैत्रत्योद्यां तत्पूजनविधानात् ' नि॰ सि॰ रामार्चनच० 'हादस्यां चैत्रमासस्य शुक्तायां मदंनीत्सवः। बौधायनादिभिः प्रोत्तः कर्त्त व्यः प्रतिवत्सरम् तदीयदाद्यां विधानात् 'तत खात् खीयतिथिष् वक्त्रादेर्दमनार्पणमिति" पाद्मीकः वक्रगादिभक्तानां सास्तिविष्विषि विधानात्। तत तिथि-देवताय "विक्र । विरिश्चि र्शारिका रगणेषः अफणी प्वियाखी इदिनकत् अमन्त्राः। ८ दर्गा हत्नको । विश्व ११इरी १२कारच १२गर्बः १९गची १५ चेति तिथीषु पूज्याः ? इत्युक्ता वेद्याः । एतद्वु चारेण "शिवभक्तादिभिस्तु चतुर्देश्यां कार्य्यमिति नि॰ षि॰ व्यवस्थापितम् । रषु-नन्द्नेन लयोदच्यां कार्खतीक्तः लयोदच्याः सर्रातिष-त्वादन्यदेवतानुपासकाभिप्रायेखेति न विरोधः। नित्यतोत्ता नि । सि । पादी "ऊर्जे वर्त मधी दो बाम् त्रावणे तन्तुपूजनम् । चैते च द्वनारोपमकुर्वाणो व्रजलाधः" प्रागुक्तरामाचनच । वाक्ये च प्रतिसंवत्सर-मिख्न रिप निखता। सा च त्रयोदशीकरणपचे " हादगीयुक्ता याद्या 'त्रयोदगी प्रकर्त व्या हादगी संयुता विभी ! । ति॰ त॰ ब्रह्मवैवर्त्तात् । दादशीकरणः पची विशेष:" नि० सि॰ रामार्चनच॰ उक्ती यथा। "पारवाहेन कथ्येत दाद्गी घटिकाऽपि चेत्। तदा त्रयोदशी पाह्या पवित्रदमनापेणें । चतुई ग्रीकरणपचे पूर्विदेव याद्या। "मधोः मावणभाषस्य या च शुका चत्रई शो। सा रात्रिव्यापिनी याह्या नान्या गुका कदाचनेति" हेमाद्री बीधायनोक्तेः। अन्यदिवसकरणे त तन्दामनपर्वणीत्म नाक्योत पून विद्वीव तिथियाँ हा। दैवात् चैत्रे तदकरणे गौणः काल एतः" नि० सि० रामार्चनचा "इरी दि।दश्यां) न दमनारोपः खान्त्रधी विज्ञतोयदि । वैयाखे त्रावणे वापि तत्तियौ खात्तदर्प-णम्" आवणे वापि शुकास्ते कर्त्त व्यमिति इति वा तल-पाटः । इद्य मलमासे न कार्यम्" "उपाकर्मात्-सर्जनन्त्र पित्रद्मनापंचामिति" कालादर्थे मलमास्वर्ध्या परिगणनात्। उपानमा द इव्यञ्च नायां पर्वीत्-मर्व तथा। उत्तरे नियतं कुर्यात् पृच्चे तिचिष्फलं भवेत्' कासमा । प्रजापितयचनाच् । शुक्रास्तादी तु कार्यया रामार्चनच पूर्वीक्रवचनात्" "उपाकसीत्मर्जनञ्च पिक्वदमनापेणम् । देशानस्य वित्वं विष्णोः शयनं परि- वर्त्तनम् । तृत्यांच्छुकस्य च गुरोमीं ह्योऽपीति विनिद्ययः"

हृद्रगगैवचना । इति दमनारोपक्षकाममहोत्सवसिविभेदेन दिगितः । व्यनङ्गवतक्ष्पसान्धहोत्सवस्य चैल गुल्ललयोदस्यामेव । हेमाद्री कालखगढ़े भावव्ये ''चैलो-त्सवे सक्तलोकमनोविनासे कामं लयोद्यतियौ च वसन्तयुक्तम् । पत्ना सहार्च्ये पुरुषप्रवरोऽय योषित् सौमान्यक्ष्पसृतसीख्यद्वतः सदा स्थात्' सा च पूर्व्ययुता याद्या "ल्योद्यतियः सिते" इति पूर्व्यविद्या यहणे दीपिकोक्तेः । एवं च काममह्यव्यद्देन लज्ज्या तदाधारपरत्वे चैलगुक्तलयोदस्येव याद्योति हा न्याय्यम् । काममुद्रा स्त्री तन्त्रसा॰ "हस्ती ह संपुटी कत्वा प्रस्ता-कृतिकौ तथा । तर्व्यन्थौ मध्यमाप्रश्चे स्वङ्गुणौ मध्यमा-

काससृत ति ॰ कामेन मृतः मूर्च्छितः मन-क्र वेदे नि ॰ इड-भावः जठ् काममूर्ज्छिते । "काममृता बह्वे तहपािन" कर ॰ १॰,११०,११, "काममृता काममूर्ज्छिता" भा० ।

र्मावोक्ते सहाभेदे !

श्रितौ । कामसुद्रेयसुद्ता सर्व्य देवप्रियङ्करी" जाना-

कामयमान ति० काम-णिङ् यानच् । कासके ।

कामयान ति० कम-णिङ् यानच् चागमधास्त्रमनिय
मिति सगमावः । कासके । "कामयानसमवस्यया द्वलाम्"

रष्ठः । "कामयानधन्दः सिद्धोऽ नादिच" वामनः ।

"वाने सक्"पा०। व्यादौ सक्युत्यतयाऽनादित्वे न सिद्धः ।

कामयित्र ति० कम-णिङ् त्रच् । कासके व्यमरः ।

सित्रयां ङीप ।

कामरूप ए॰ ''कावेश्वरं श्वेतिगिरं लें प्रं नी वपर्यं तम्।
(यावद्तियेशः) कामरूपाभिधे देशो गणेशिगिरिमूई नि''
इत्युक्तका वेश्वरादिगिरिच तृष्ट्यमध्य क्तिनि गणेशिगिरिमूई स्थे
प्राग्च्योतिषास्थे देशभेदे। ''यो निपी हे कामगिरौ
कामास्था तल देवता'' इत्युपक्तमे "सर्च ल विर ला चा सं कामरूपे गरहे गरहे" तन्त्रचूड़ा॰। कामेन कृपमस्य।
२ यथेष्टकृपधारिणि लि॰ ''जानामि त्यां प्रकृतिप्रकृषं कामरूपं क्षानः'' सेष॰। ''स्रोच्छाधीनविष्य इं उगे-सञ्चारच्यम्' मित्रि॰। कामं काम्यं सुन्दरं रूपमस्य १ श्वितिशोभने लि॰।

का मरूपिन् ति॰ कामं काम्यरूपमस्तस्य प्रायस्येन इति । १प्रयस्तरूपवति । कामेन खेच्चया रूपं धार्या लेनास्यस्य इति । खेच्चया २यघेट रूपधारिणि ति॰ । 'भर्चा मारु निचेतस्यं इरिभि: कामरूपिभिः" रामा॰ । २ विद्याधरे